

11 ած
 12 Դիկ
 13 փոխ
 14 Տ
 15 Կիւի
 16 Կիթ
 17 Խոր
 18 Խնդ
 19 Բիւ
 20 ած
 21 Գա
 22 Գա
 23 Գա
 24 Գա
 25 Գա
 26 Գա
 27 Գա
 28 Գա
 29 Գա
 30 Գա
 31 Գա
 32 Գա
 33 Գա
 34 Գա
 35 Գա
 36 Գա
 37 Գա
 38 Գա
 39 Գա
 40 Գա
 41 Գա
 42 Գա
 43 Գա
 44 Գա
 45 Գա
 46 Գա
 47 Գա
 48 Գա
 49 Գա
 50 Գա
 51 Գա
 52 Գա
 53 Գա
 54 Գա
 55 Գա
 56 Գա
 57 Գա
 58 Գա
 59 Գա
 60 Գա
 61 Գա
 62 Գա
 63 Գա
 64 Գա
 65 Գա
 66 Գա
 67 Գա
 68 Գա
 69 Գա
 70 Գա
 71 Գա
 72 Գա
 73 Գա
 74 Գա
 75 Գա
 76 Գա
 77 Գա
 78 Գա
 79 Գա
 80 Գա
 81 Գա
 82 Գա
 83 Գա
 84 Գա
 85 Գա
 86 Գա
 87 Գա
 88 Գա
 89 Գա
 90 Գա
 91 Գա
 92 Գա
 93 Գա
 94 Գա
 95 Գա
 96 Գա
 97 Գա
 98 Գա
 99 Գա
 100 Գա

հազուաաներ կրելով՝ չեն կրնար մասնակցել դարձուցման օրհանգում։

— Միվտ հասեր պարսպաման գլխի լքելով, Բորթի Արթուր պարեն եւ ռազմավթերը տարան եւ։

— Յառաջիկայ Յուշուար, մէկին շարունցիները Մեւուը Գուզանի կապող երկկնիւղի գլխի, մասնակցելու համար ապել պարի քանան։ Լիմուի զինուորական գլխի մինչեւ Արինկանիկ պիտի երկրորդ Նոյնալէս շարունցիը Մեւուի եւ կէննանի մէջեւ երկկնիւղայ գլխի մը պիտի հաստատան։

4 հանեց 0⁴ 40/ փոխառու 6

արկի, որպէս ամբողջը հարուստ
ը, մաշտակներու եւ Թանճր վի.

ինչ ու ստոր իսկ չգրորի հարմար
 ինչ փողոցներու մէջ սլաքաւայր
 առտակունչ մնառանկ ցողարե
 ուրի տակ, անմարեին ու ճեղկ
 Ու, անթեւ ու բունազարդ թըռտ
 չէ՝ միթէ այդ տարաբաղդ տղիւն
 ր տաքուկ թոյնին զորոքութեան
 ւած՝ փողոցին սալայտասկներուն
 է լըռւած ու անտեսուած։ Ուր
 չէ՝

նամէր. որ եւն իր ասուցիւն և
 օրը՝ որոնք իր հոգին պիտի աչ-
 ցնէին և միաժեր պիտի լուսաւո-

ԿՆՆԻՆԵՐ ՊԵՆ ԿՐ ՆԱՐԱՆՈՒԿԷ ԳՎ
ԻՆ, ԿԱԹՈՒՆ, ՈՒ ՓՈԳԳՆԵՐՈՒՆ ՃԷ
Ր ՆԵՊԵՆՈՒՆ ԿՐ ՆԱՄՆԱՅ: ԲԱՅ Վ
ՐԵՆ ՆՈՒՆ ԵՆ: ԿՐ ՄՈՒՐԱՆ, ԿՐ
ՄԱՆ, ԿՆԵՐԳԵՆ, ԿՐ ԿԱՆԷՆՆ, ԿԻՆ ՆԱՅ:

թով, լիւր շարժումներով, ա-
նկառ աներեսութեամբ կը շնա-
նոց անդնէ ճշգրտութեւն:
Ը հետզհետէ կ'անարգանք թիւ
բարդներու՝ քրոշմէ մի քանիս, Ե
վին տնտարբեր կը շատանայ միջ-
նարան տայուածքով մը պատե-
նէլ այդ խառնութեան մօտէ

Արագող գլխով թեան հրաւէրներուն
 թերիչներ, աւելի գլխած ու կրօնի
 Աստուծոյ հաճելի պզտիկ բարիք

ործելու տեսչով: Կեն ազդեր ան-
կաշանոցք ու պլակիկ ողորմու-
մը կը ձգեն անոնց ժանգոտա-
տմաններուն մեջ:
Նողոցին ծալքէն կը տեսնուի, նո՛ն
ուրեք զպրոցական արդոց կարգ մը՝
հարկաւոր տեսչի մը հետ:

իւր
 ր մարդ կը դիտէ պահ մը առ-
 քաւ մը եկեղեցի գագաղ այդ դպրո-
 աններքեւ, զարմանքով ու հիացող-
 կը տեսնէ որ, առանց խտրութեան

հարաւոր են մեծատունն ու խշուռ-
տիւրթամն ու ազգաբան, հպարտ
եղը, մեծն ու պզտիկը, այսպէս որ
մինեւնոյն կարգին մէջ զայդ կպ-
ցող բովի կը քալեն պատահած
խներով որք մը ե գեղեցիկ ու նոր
նստակեցում մէջ տնտեսող ասորաց-

աղայ մը: Այսպէս, թշուառու-
ն ու հարստութիւնը, հզորա-
ն ու հեղաթիւնը, Բոեորիս հակա-
որդներ ըլլալէ դառնալով, ձեռ-
քի առած են կաշաքէտ տըն եղ-
ութիւնը որուն հոգեկոյնը հեքքի-
նք, աղքատը, որքը, անբար, ա-
նալ կորագն են վայելել ձեռն տըն
մընքոր որքնը մեծիկ, հարուստի

րարակեցեցիկն սահականու թիւնը ը-
 կը կարծուին ընդհանրապէս նկե-
 զագող աղաքի պահ մը ի-
 ուշադրութիւնը կը դարձնեն փո-
 յաւաքութեան վրայ թանձրացած
 առու թեան վրայ: Ա՛նոք մերթ

մեր պզտիկ վախճով կը գրեն
մուսորացկանները՝ տունը դեռ է
անակնեն մուսոր իրենց փափաքով
ամպետնչական կերպերով։ Վայ
մը փողոցին խոր լուծթեան մէջ
ռաբի ձայնը միան լսելի կ'լլու։

ԳՅԷՆՆ Ե՛ ԴԵ ԿՐԻ ԽՍՈՒՐ: Ա՛ԷՆԵՆ ՎԵ
 ԴԴԻՐ ՎՆԵՐԵՐՈՎ ԿՐԻ ԿՆՏԵՆԻՐԻՆ ՍԵ ԿՈ-
 ՄԵՆԵՐՈՎ ԲՈՒՄԱՅԹ ՈՒ ՍԻՐՈՒՆ ՊԵՆ-
 Է՛ ԴԵՐ, ԿՆՆՆ ՄԵՐ, ԻՐ ԲՆԿԵՐՈՎ ԶՊԷՆ
 ՆԵՆԵՐՈՎ, ԿՐԻ ԴԴԷՆ ԴԵՎԻՐ ՄԱՐԲԵՏԻԿ
 ՐԱՆ ՄԵ ԿՈՂԻՐ: Ա՛ՅԱ ՎԵՐԻՆՈՅՆ ՎԵՐ
 Ե՛ՆՆ

ու գողցվում են ձեռքերուն մէջ
 նոց մը ձգելով՝ իր բնկերով քով
 առնալ, առկա՝ որ, գուցէ վաղի
 մը առաջ, իր բնկերներուն կողմ
 առնալու համար ու անկարգապահ ա-
 թաւ մը կ'արժուեցաւ՝ իր ուսուցիչ
 առնուի իւր շատադաճ կարգէն բով,

ԿԵ զԺԹԷՆԻ ՆԻՃԱՅ ԻՐԵՑԵՑ ՍԻՆ
ՍԻՐԲԱ ԸՆԿԵՐԸ՝ ՈՐՈՇՆ ԱՂԵՐՈՒՄ
ԿԱՊԱՅՈՒՄԻ ՄԵՋ ԱՐԵՑՈՒՄԻ ԽՂԴՊ
ՔԱՆԿՆԵՐ ԿԵ ՓԱՅՆԵՐԻ ԱՐՃԱՂՈՒՄԻ ՍՈ
ՍԻՆԿՆՈՐԻ ԷՆ ԳԵՂԱՄԱՆԻՆ ԴՈՒՄ
ԵՐՈՇՆ ԱՂԵՐՈՒՄ ԱՆՈՒՆԵՐ ՓԱՅՆԻՆ

ը, ի տես բազիկ սաքորով
սքիկ աղղկան, կարծած էր տեսնի
այրը՝ որուն այնքան կը չմտեր է
դեռ հազիւ քանի մը չարած ա-
ննգգալ, և բիրտ հոգերուն տակ
ած էին։ Այդ անունոցը, գտնէ՛ք
առ ապրի Սյոռ աղանձաբանը ու

թե՛ Թեանց դուզնաքեալ մէկ փոք
 նուութիւնն էր որ, այսպէս անհո
 մուրացիկ աղջկան մը ձեռքերուն
 զը կ'որսուէր, փոխանակ գրի մը
 քանի մը թերթի թուղթ հայթաի-
 տայն քան կ'որսուէր դպրոցական

Դ, այդ առանցքը մեզ չի իշխեց՝
 միթէ փոքրիկ լուման առեալքա-
 մէջ յիշուած այրի կնո՞յ, որուն
 որ այժմեան հաճեցի եղաւ Յիսուս
 Ու մուրաքիկ ազջիկը, տխրու-
 թի ու երանելով կը դիմէր իր այ-
 րն հեղուկեղէն եղաւ տուել իրեն

ՀԱՅԳ ԳԱՒՈՒՄՏԵԱՆ
ՏԵՐ Խ. ՏՃՈՐԿԻ
ՅՈՒՂԱՆՆԵՍ Տ. ԳԱՍՍԻՐԵԱՆ